

indehavere af pensionskonti med henblik på beskatning med 15 pct. af formueafkastet. I denne situation foreslås betalingsfristen som sagt også afkortet. De ordninger, det drejer sig om, er navnlig kapitalpensioner, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2.

Det foreslås endvidere at ændre reglerne for betaling af afgift i forbindelse med tilbagebetaling af efterløns- eller fleksydelsesbidrag efter pensionsbeskatningslovens §§ 49 A og 49 B. Disse regler vil herefter stemme overens med de foreslåede regler om 3 dages kredittid. Den foreslåede ændring vedrører kun de institutioner, der er forpligtede til at foretage indbetalingen af afgiften.

Forslaget om at udvide reglerne om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser til også at omfatte finansieringsvirksomheder, der driver udlåns- eller finansieringsvirksomhed, er en følge af en EU-beslutning. I regeringens skattestop indgår, at mindreprovenuet som følge af EU-beslutninger kan kompenseres gennem en forhøjelse af andre skatter og afgifter, forudsat at omlægningen er provenuneutral. Den foreslåede afkortning af pensionsinstitutternes kredittider har til formål at kompensere for mindreprovenuet som følge af udvidelsen af fradragsreglen og er derfor i overensstemmelse med regeringens skattestop. Forslaget om udvidelse af reglerne for kreditinstitutters fradrag for nedskrivninger og hensættelser sammenholdt med de foreslåede regler om nedsættelse af kredittiden er stort set provenuneutrale.

5. Gældsinstrumenter

Formålet med denne del af lovforslaget er at indføre regler, der sikrer, at fordringer og gæld i henhold til visse gældsinstrumenter, der ikke opfylder de almindelige skattemæssige kriterier for at kunne anerkendes som fordringer og gæld, kan behandles som fordringer og gæld i skattemæssig henseende.

Ved lov nr. 428 af 6. juni 2002 er der i lov om banker og sparekasser m.v., lov om fondsmæglerselskaber og realkreditloven indsat regler om gældsinstrumenter, der, når nærmere angivne betingelser er opfyldt, medregnes i pengeinstitutts, fondsmæglerselskabets eller realkreditinstitutts ansvarlige kapital. Disse regler trådte i kraft den 1. januar 2003. Reglerne er nu indeholdt i lov nr. 453 af 10. juni 2003 om finansiel virksomhed, idet de samtidig er udvidet til også at omfatte investeringsforvaltningsselskaber.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget (L 173, folketingsåret 2001-02, 2. samling), at gæld i henhold til de pågældende gældsinstrumenter ikke opfylder de skattemæssige kriterier for at kunne anerkendes som gæld, men at Skatteministeriet

i folketingsåret 2002-03 vil fremsætte et lovforslag, der sikrer, at gæld i henhold til disse gældsinstrumenter kan behandles som gæld i skattemæssig henseende, og at ændringen vil få samme ikrafttræden som reglerne for instrumenternes indførelse.

Formålet med lovforslaget er i første række at opfylde dette løfte. De foreslåede regler skal dog gælde generelt, ikke blot for gæld i henhold til de ovenfor nævnte gældsinstrumenter.

Efter statsskattelovens § 6, litra e, er der fradragsret for renter af gæld. Fradragsstidspunktet er nærmere reguleret i ligningslovens § 5. Der har i praksis dannet sig en rentedefinition, der kan sammenfattes således: Som renteudgift anerkendes kun beløb, der er et sædvanligt periodisk vederlag til kreditor – beregnet som en bestemt procentdel af den til enhver tid værende gæld – for at stille kapital til rådighed. Aftalen om gældsforholdet skal indeholde en retlig forpligtelse til såvel at betale en gæld som til at forrente denne.

Ved ovennævnte lov nr. 428 af 6. juni 2002 har pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber og realkreditinstitutter fået mulighed for at erstatte aktiekapital med lånekapital, når den såkaldte kernekapital skal opgøres. I stedet for at udvide aktiekapitalen får pengeinstitutter m.v. mulighed for at optage lån inden for de rammer, der fastlægges i loven. Følgende betingelser skal bl.a. være opfyldt:

- Lånet skal optages ved udstedelse af såkaldte gældsinstrumenter udstedt af det pågældende pengeinstitut m.v., der er beviser for, at pengeinstitutet m.v. har modtaget indlånet.
- Gælden ikke må forfalde på et forud aftalt tidspunkt. Det vil sige, at gælden skal være uden forfaldstid. Gælden må kun tilbagebetales med Finanstilsynets godkendelse, og tilbagebetalingen må normalt tidligst ske efter 10 år.
- Gælden skal forrentes i henhold til de i forbindelsen med gældsstiftelsen aftalte rentevilkår. Rentevilkårene skal på aftaletidspunktet fastsættes således, at rentesatsen alene kan variere som følge af faktorer, som såvel debitor (pengeinstitutet m.v.) som kreditor (långiver) er uden indflydelse på. Rentevilkårene skal give pengeinstitutet m.v. mulighed for at udskyde betaling af renter på gælden. Kreditor må dog ifølge loven ikke få udbetalt rente af gælden, hvis der ikke er frie reserver (d.v.s. overskud overført fra tidligere år med fradrag af overført underskud af årets resultat). Renter for den periode, hvor pengeinstitutet m.v. ikke har frie reserver, bortfalder. Når pengeinstitutet m.v. igen har frie reserver, kan der betales